

[Svend Haugaard.]

lidt ejendommeligt, at hr. Lars Emil Johansen her i dag taler, som om han havde et flertal i det grønlandske landsråd bag sig, hvad han jo netop ikke har.

Udbygningen af Grønland koster det danske samfund meget store beløb. Det tager vi uden at blinke, vi har forpligtelserne, og vi vedkender os i høj grad vort ansvar. Men vores økonomi er ikke så god, at det er uden interesse for os, om vi ud i fremtiden kan få en delvis dækning af de udgifter, vi har, eller måske hel dækning, det ved vi ikke, og der bør også ud fra grønlandske hensyn være interesse og forståelse herfor.

Der tales meget om hjemmestyre og med rette, og mit parti er meget åbent over for en drøftelse af, hvordan et sådant hjemmestyre skal tilrettelægges, og hvilket indhold det skal have. Vi er enige i, at beføjelserne skal overgå til grønlandske myndigheder i takt med ansvarlige grønlandske ønsker. Der er sket meget store fremskridt på området, og det har været mit indtryk fra de forhandlinger, der har været i Grønlandsrådet, at de grønlandske repræsentanter i hvert tilfælde ikke har presset på, for at det skulle gå hurtigere, end det er gået i de senere år. Jeg tror, det er meget vigtigt, at det går i takt med de muligheder, man har for at magte det; det må nemlig ikke mislykkes.

Hvis der bliver truffet beslutning om, at Grønland om år overgår til egentlig hjemmestyre, mener jeg i høj grad, det også har interesse for grønlænderne selv at vide, om dette skal være på grundlag af fortsat danske tilskud, eller det skal være på grundlag af en økonomi fremskaffet ved råstofværdier fra det grønlandske land- eller sokkelområde. Derfor er det rigtigt at begynde en efter søgning. Det har interesse for begge parter, og det må også i høj grad have interesse for Grønland ud fra spørgsmålet om beskæftigelse. Der er tilstrækkelig arbejdsløshed, og det må have overordentlig stor interesse, om man kan finde beskæftigelsesformer.

Ingen ved sikkert, om det er det rette sted, man tager fat på at søge, og de rette parceller, der er udbudt. Måske vil det vare år, før vi ved det, måske vil der aldrig blive fundet noget, men det er i hvert tilfælde værd i dag at prøve på at finde ud af, om der ad åre findes værdier, som kan få betyd-

ning for den videre udbygning også i Grønland.

Jeg er derimod enig i, at tiden er inde til, at vi skal se at få truffet mere langsigtede aftaler om, hvordan eventuelle fremtidige udgifter og indtægter skal deles imellem Grønland og Danmark. I forbindelse med udgifterne indtil da må jeg måske minde om den forøgelse af overvågningsopgaver, der kan komme, hvis det økonomiske søterritorium udvides så stærkt, som det nu drøftes på internationalt plan. Det bør man nok også have i erindring.

Som helhed må jeg sige om SF's forespørgsel, at hvis man ikke anede hensigten, måtte man undre sig. Dermed være ikke sagt, at vi ikke i høj grad har behov for en Grønlandsdebat, en hjemmestyredebat. Den imødeser jeg gerne, og ved den lejlighed mener jeg der er grund til at svare hr. Dohrmann på adskilligt fra hans indlæg for et øjeblik siden.

Lembourn (KF):

Man må spørge: hvad er egentlig begrundelsen for denne forespørgsel? Man kunne for det første tænke sig, at forespørgerne har en formodning om, at de, efter at en hjemmestyreordning var gennemført, havde bedre tekniske og ekspertmæssige muligheder for at bedømme koncessionsordningerne end dem, som vi har haft til rådighed, mens de er blevet udarbejdet. Det kunne jo være en begrundelse.

Nu sidder både hr. Lars Emil Johansen og hr. Poul Dam i Grønlandsrådet, og de har begge i mange år haft lejlighed til at følge hele Grønlandspolitikken. De ved udmærket, hvor grundigt man har arbejdet med koncessionsordningerne, de burde i hvert fald vide det, for de har haft al mulig adgang til at få de oplysninger, de måtte ønske. De ved, hvor utrolig omhyggeligt der er blevet arbejdet med dette her. I 6 år er det blevet gennemdrøftet, og de embedsmænd, som har haft med det at gøre, har bestemt ikke ligget på den lade side med hensyn til at skaffe koncessionsordninger, som var så fordelagtige som overhovedet muligt. En sådan ekspertise er der næppe grund til at tro man vil råde over i samme grad eller i højere grad efter gennemførelsen